

Vaderlandsche gezangen

bron

Vaderlandsche gezangen. Z.p., 1791

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_vad006vade01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Bericht.

Waardige Vaderlanders! ziet hier een Bundeltjen Gezangen, van tyd tot tyd door onderscheidene Liefhebbers der Dichtkunst, maar voornamelyk van hun Vaderland, vervaardigd, en thans by een verzameld. De verzamelaars hebben de spelling zoo veel mogelyk gelyk trachten te maken, 't welk omtrend de styl zoo gemakkelyk niet geschieden kon, dewyl de Stukjens, zoo als gemeld is, van onderscheidene *Autheuren* zyn.

De Lezer vindt ook in deeze verzameling een Stukje, 't welk in de *Zingende Kees* gevonden wordt, beginnende *Myn Damon &c*; dan hieromtrend dient, om niet te spreken, dat het genoemde stukje zonder voorweeten van den Maker daarin geplaatst is, 'er voornamelyk eene verandering in is gemaakt, welke den Slag geheel wegneemt, het geen de Lezer door eene naauwkeurige vergelyking al rasch ontdekken zal.

Indien deeze verzameling door onze Waardige Medevaderlanders met genoeg ontvangen wordt, zal 'er eene verzameling van Dichtstukjens, op deeze en geene gelegenheid vervaardigd, opvolgen.

Aan het vaderland.***Op een bekende Wys:***

'k Wyde aan U myn' jammerklagen,
Wreed gefolterd Vaderland!
Ach! wat kan uw ramp verzagten,
Heerszucht heeft thans de overhand,
Ach! wat kan uw ramp verzagten,
Wreed gefolterd Vaderland!
Heerszucht heeft thans de overhand!
Heerszucht heeft enz.

* * *

Waar zyn die Bataafsche Helden?
Die voor Vryheids Hoed en Speer,
Willig goed en leven stelden,
Door hun raad of blank geweer;
Die hun goed en leven stelden,
Voor der Vryheids Hoed en Speer,
Door hun raad of blank geweer,
Door hun enz.

Deeze lieten voor U 't leven,
 Door des Vyands lood geveld,
 Andren moesten U begeeven,
 Wreed vervolgd door 't snoodst geweld,
 Ja! gy zaagt hen U begeeven
 Door des Vyands lood geveld,
 Of vervolgd door 't snoodst geweld,
 Of vervolgd enz.

.

Zy, die nog uw' grond betreedden,
 Uwen eertyds vryen grond,
 Zien de grootste spoorloosheden
 Ongestraft vaak ieder stond,
 Zien de grootste spoorloosheden
 Op uw' eertyds vryen grond
 Ongestraft vaak ieder stond,
 Ongestraft enz.

.

Ach! hoe lange zult gy lyden,
 Wreed gefolterd Vaderland!
 Ach! wie zal U nog bevryden
 Van der Heerschzucht yzren band!
 Ach! wie zal U nog bevryden,
 Wreed gefolterd Vaderland!
 Van der Heerschzucht yzren band,
 Van der enz.

'k Voel myn ziel door hoop bestraalen,
Een Rechtvaardig Opperheer
Zal u eens doen zegepraalen,
Vellen 's Dwinglands trots ter neêr;
Ja! Gy zult eens zegepraalen,
Een Rechtvaardig Opperheer
Velle uw 's Dwinglands trots ter neêr,
Velle uw 's enz.

B.

*_**

De 7den augustus 1788.**Wys: *Daar komt ons Vader Hooft weer aan.*****CLORIS.**

Myn Damon I waarom juicht al 't Land?
Hoe is 'er zulk een vreugd?
'k Hoor zang en dans aan allen kant,
Een ieder schynt verheugd;
Word ook een lief en jeugdig Paar,
Ontvonkt door 't minnevuur,
Verëenigd voor het Echtaltaar,
Geleid door Vrouw Natuur?

DAMON.

Neen, Cloris! Pruissen's Ryksvorstin,
Des Grooten Fredrik's Nicht,
Des Vyfdes Willem's Gemalin,
Zag op deez' dag het licht;
Men viert thans haar geboortestond
Met alle praal en pracht,
Men juicht en zingt, en danst in 't rond
Voor Haar en haar geslacht.

CLORIS.

Voor haar?...wier ziel van Heerschzucht blaakt,
 Hoe!... die in dit gewest,
 Bataaven tot haar slaaven maakt,
 Die dit Gemeenebest,
 Dit oudtyds zoo gelukkig Land,
 Geheel heeft omgekeerd,
 Door wie het vuur van Tweedracht brandt,
 Wordt die nog dus geëerd?

.

Hoe! viert men haar Geboortedag?
 Door wie zich 't vruchtbaar veld,
 Met Burger bloed bezoedeld zag,
 Gestort door vreemd geweld;
 Door vreemd geweld zit ze op den troon,
 En zwaait den yzren staf,
 Gevloekt by iedren Bato's Zoon,
 Tot aan den dood en 't graf.

.

Neen, Damon! 'k gruw van zulk een vreugd,
 Die Eed en Pligt verbant,
 Aan 't Vaderland wyde ik myn jeugd;
 Ik leef voor 't Vaderland:
 Hy, die my mint, denke ook als ik,
 Zo niet, 'k verächt zyn hand;
 'k Leef voor U tot myn jongsten snik,
 Rampzalig Vaderland!

DAMON.

Neen! lieve Cloris! 'k denk als gy,
Gy kent myn teder hart,
Myn hart vervloekt de Dwinglandy,
En ziet 's Lands ramp met smart;
Doch, Cloris! houd slegts goeden moed,
Dat uwe vrees verdwyn',
't Gestortte Vaderlandsche bloed,
Zal eens gewrooken zyn.

B.

**

Air.

Wys: *geluk ô Burgery!*

ô Neêrlands Burgery!
Gy zyt nu niet meer vry,
Maar weêr in Slaafsche banden,
ô Neêrlands Burgery!
De Volkstem is verneêrd,
En die haar aan durfd randen
Ziet zich op 't hoogst geëerd,
De Volkstem is verneêrd,
En die haar aan durfd' randen;
Ziet zich op 't hoogst geëerd.

De snoode Aristocraat,
 Die de edle Vryheid haat;
 En spot met Burgerrechten,
 De snoode Aristocraat,
 Die met Oranje woed,
 En stout u liet bevechten,
 Door Pruissen's naakt gebroed;
 Schoon Neêrlands Burgermoed,
 Heldhaftig durfde vechten
 Met Pruissen's naakt gebroed,

* * *

Vervloekt zy steeds die dag!
 Dat men u vallen zag,
 ô Vryheid, ons zoo heilig
 Vervloekt zy steeds die dag!
 Geen Recht wordt meêr erkend
 Geen onschuld is meêr veilig!
 ô Smart, zoo diep geprent!
 Zelfs tot ons Levensênd!
 Helaas, wat is nog veilig!
 Is aan ons Lot geen end?

Gewis, ô Burgery!
 De vuige Dwinglandy
 Zal eerlang moeten zwichten,
 Gewis, ô Burgery!
 Een Vaderlandsche stoet
 Steeds trouw aan Eed en Pligten,
 Zal met vernieuwden moed
 Hoe ook een Dwingland woed,
 Der Vryheid zuilen richten
 Met een vernieuwden moed,

* * *

Dan galmen wy Hoezee!
 Dan juicht de Vryheid mee
 Om 't slaaken onzer boeijen,
 Dan galmen wy Hoezee!
 Dan zal in dit gewest
 Geen snoode Heerschzucht groeijen,
 Dan zal in dit gewest,
 Door Burgertrouw gevest,
 De Vryheid eeuwig bloeijen
 Door Burgertrouw gevest,

B.

De klok van achten.***Wys: Gy die thans zyt met my ter Jagt.***

De Klok slaat Acht: dit Glaasje Wyn, hoezée
Zal, Vrienden! op de welvaart zyn, hoezée
Van elk rechtschape Patriöt,
Thans bukkend voor 't Oranjerot, hoezée, hoezée, hoezée.

* * *

Al zingt nu nog dat snoed gebroed, hoezée
Houd, Vrienden! houd slegts goeden moed, hoezée
Al heerscht nu nog het driest geweld
De Vryheid wordt eens weêr hersteld, hoezée, hoezée, hoezée,

Al juicht nu nog de Dwinglandy, hoezée
Wy vloeken 't Juk der slaverny, hoezée
Nooit wordt ons Vryheids vuur verdoofd,
Hoezée! lang leve Vader HOOFT, hoezée, hoezée, hoezée.

_

Nog eens gedronken in het rond, hoezée
Ter eer van elk, die van deez' grond, hoezée
Verdreeven is door's Dwinglands wraak,
Eens triumfeert elks goede zaak, hoezée, hoezée, hoezée.

_

Driemaal is recht, dat kan bestaan; hoezée
ô Vryheid ! neem ons offer aan, hoezée!
Wy zweeren 't u met hart en hand
Ons eeuwig aan aw dienst verpand, hoezée, hoezée, hoezée.

B.

De 16den september 1788.

Wys: *Mon honneur dit, que je serais coupable.*

Ik zong voorheen in uw gryze vesten
 Van uwen lof, beroemde Myterstad!
 Gy, die ten spoor voor de andere gewesten,
 Toen men 's Volks Recht te stout geschonden had,
 't Eerst voor 's Volks zaak, voor Vaderland en Vryheid
 Den Burger dostte in 't blinkend heldenstaal,
 Maar ach!.. helaas!.. waar is nu al die blyheid?
 Waar is uw roem, waar uwe zegepraal?

* * *

Is dit het loon voor uw heldhaftig poogen?
 Is dit uw loon? ô Utrechts Burgery!
 Had dan 't Geweld zulk een geducht vermogen
 Om u te slaan in wreede slaverny?
 Moest gy zoo rasch met al uw sterkte bukken?
 Ontzong u 't hart in 't nypen van den nood?
 Neen - 't mogt, helaas, aan 't snoodst verraad gelukken,
 Dat gy, door list verstrikt, geen weêrstand bood.

Van uwen moed kan Effren's volk getuigen,
 Toen gy zyn trots by Vreeswyk of de Vaart
 Voor uwen arm uw staal deed nederbuigen
 Daar zag men 't blyk van 's Burgers heldenâart,
 Daar zag m' een^(*) paar van Helden 't leven laten
 Voor 's Volks Recht in 't blinkend Krygsgeweer:
 Maar nu... helaas!.. wat kan die zege u baaten?
 Shoon 't hun en u verstrekt tot eeuwige eer.

* * *

Thans plant de Dwang zyn trotschen zegestander,
 Daar men voorheen der Vryheid hulde deed,
 En Heerschzucht juicht, nu zy den Nederlander
 Klonk in den boei, reeds lang door haar gesmeed.
 Myn Vaderland! hoe diep zyt gy gevallen!
 Ach! al uw roem, ô Utrecht! ligt ter neêr,
 Het snoodst verraad vermeesterde uwe Wallen,
 Ja! Nederland is Nederland niet meer.

* * *

Zal dan 't Geweld altoos den Schepter voeren?
 En Dwinglandy bezitten 't hoog gezag?
 Zal 't woeste graauw dan strafloos 't Land beroeren,
 En 't heiligst Recht vertrappen dag aan dag?
 Is dit de rust de aloude rust herstellen?
 Als de Oproerkreet vaak tot de Wolken klimt,
 Zal dit geluk en heil aan 't Land voorspellen?
 Als blanke deugd verguisd wordt en begrimd.
 Neen!

Neen! 'k zie een reeks van folterende rampen,
Waarmee 't voorheen gelukkig Vaderland,
Nu dag aan dag, helaas! zal moeten kampen,
Daar meer dan ooit het vuur der Tweedracht brandt:
Gy Hemelvorst! voorkoom, voorkoom die plaagen,
Slaa 't gunstig oog op dit Gemeenebest!
Dan zal het licht der Vryheid rasch weêr daagen,
En 't heil des Lands voor altyd zyn gevest.

B.

_

Eindnoten:

(*) De Hr. en Mr. C.G. Visscher en R. van der Vlerk.

Aria.***Op een bekende Wys.***

Treurig denkbeeld! laat myn zinnen
 Slechts een oogenblik in rust,
 Leer my toch myn hart verwinnen,
 Nu myn lot my is bewust;
 Gy kunt zelfs myn smart verzagten,
 Breng my telkens in gedagten,
 Wat my immer overkoom':
't Leven is gelyk een droom.

* * *

Zie ik dan door laffe slaaven
 Vryheid, 't allerdierbaarst pand,
 't Edelst pronkstuk der Bataaven
 Toomloos woedende aangerand,
 Zie 'k haar Zoonen balling zwerven,
 't Vaderland, ja alles derven,
 'k Zeg, of schoon dit me overkoom';
't Levin is gelyk een droom.

Zie ik 't heilig Recht geschonden,
 't Snood geweld zyn plaats bekleên,
 Zie 'k de plegtigste verbonden
 Spottende met voeten treên,
 Is geen Eed geen Pligt meer heilig!
 Is geen sneeuw witte onschuld veilig!
 Ach! dat my te binnen koom':
 't *Leven is gelyk een droom.*

.

Zie ik Heerschzucht op den Zetel,
 Zwaait zy haaren yzren staf,
 Zweert zy, schaamtloos en vermetel,
 Handvest, wet en voorrecht af,
 Moet ge, ô Braaven! voor haar bukken,
 Voel ik ook myn' schoudren drukken,
 Dat my slechts te binnen koom':
 't *Leven is gelyk een droom.*

.

Wil, myn hart! u dan niet kwellen,
 Is 'er geen Rechtvaardigheid?
 Die gestreng zal vonnis vellen,
 Is 'er niet een Majesteit,
 Boven 't grootsch Heeläl verheven
 Voor wien alle Vorsten beeven?
 Wat dan ooit my overkoom':
 't *Leven is gelyk een droom.*

B.

De nieuwe vrouwendag.**Wys: *ô Kersnacht schoonder dan de dagen.***

De Heerschzugt van 't Pruisch Wilhelmyntje,
Gevolgd naar 't Russisch Catharyntje,
 Breekt 's mans gezag, en rooft zyn kroon;
Ja! werpt boosaartig en vermeetel,
Haar eigen Ega van zyn zetel,
 En zet zich zelve op den troon.

* * *

Haar Man zou van verdriet wel huilen,
En zyn geheele broek bevuilen;
 Ja! pist byna van smart en pyn. -
Hy buigt zich voor zyn Wyfje neder,
En smeekt geeft my 't gezag toch weder,
 Haast zal ik Graaf of Koning zyn.

Loop, zegt zy, Lobbes, 't zal niet weezen,
 Myn Zon is nu te hoog gereezen,
 En gloort als in April of May.
 Jy Graaf of Koning? 'k zal dat stutten,
 Nu kund gy braaf uw glaasje putten,
 Wyl ik den scepter torsch en zwaay.

_

Gy moet om geen regeeren denken,
 Maar stil en zoet zyn op myn wenken,
 Of anders kryg jy voor jouw broek:
 Doch wild ge u zelfs tot zoetheid noopen,
 Zal ik je een nieuwpak kleeren koopen,
 En ook verjaaren met een koek. -

_

O! wonder voorbeeld voor de vrouwen,
 Ach! mans wilt nu uw ooren klouwen,
 't Is uit met heerschen en gezag,
 Ligt werd gy dienaar van uw vrouwtje,
 Weez' zoet of aêrs zy beukt en krouwtje,
 't Is nu een heel jaar Vrouwendag.

J.T.

Het vaderlandsch afscheid.

Wys: *Men moet steeds Flora's gunsten roemen.*

Vaart wel myn Vaderland en Vrinden!
Vaart wel myn waardig Amsterdam!
Dat ik wel eer zo teer beminden,
Alwaar ik 't eerst myn oorsprong nam,
'k Ontrek my aan de Slaafsche banden,
Ik buig my niet voor 't lastig juk,
Ik zoek myn rust in vreemde Landen,
Ik leef daar vry van ramp en druk.

* * *

Hoe zwaar uw leed my gaat ter harten,
Uw ondergang myn ziel ook treft,
Ik laat my door geen Dwingland tarten,
Die door verraad zyn Magt verheft,
Ik volg die waare Vryheidszoonen,
Die nimmer door het snoodst verraad,
Hun vrye zielen laten hoonen;
Maar gruwen steeds voor de Eigenbaat.

De rest zal my dan ook wel volgen,
Die hier nog zitten onder 't juk,
De Vryheid zit in 't hart verborgen,
Daar deelt men nooit 's Lands ongeluk,
Kom laat ons dan te zaamen spannen,
Tot wy in staat zyn 't hoofd te bien,
Om Neerlands Dwingeland te bannen,
En Vryheid weêr ten troon te zien.

't Nabuurig Braband zal dan weezen,
Daar men zich dan by één vergaard,
Verraders, schelmen, wilt dan vreezen;
Wanneer de Zomer zig verklaart,
Dan zal men al die vuige slaaven,
Dien aanhang van het vreemd gespuis,
Met al de Snoodaarts 't Land uitjaagen,
En wy dan weêr in Holland thuis.

C.F.

* * *

Oranje boven als de oproerkreet der prinsen.**Wys: *Liefhebbers van de vrolykheid.***

Wie moet thans niet verwonderd staan?
Van al die slegte zaaken,
Waar door ons Land te grond moet gaan,
En Vryheid weg zal raaken.
De Staatsman, die wel eer ons Land,
Verdedigde met hart en hand,
Roept nu, wie zou 't gelooven,
Vivat Oranje boven.

* * *

De Eerste Willem van dien naam,
Deed Spanjes hoogmoed wyken,
Was zeker door en door bekwaam:
Maar om hem te verryken,
Sloeg hy het eerst de hand aan 't werk,
Bedierf en Staat en Land en Kerk;
Maar 't wierd op 't Volk geschooven,
Dat riep Oranje boven!

Zyn Zoon Prins Maurits was een held,
 Zeer dapper in het stryden,
 Hy liet van OLDENBARNEVELD
 De grootste schande lyden;
 En deed Hem door een boeven rot
 Onthoofden op een moordschavot,
 Dus leeft men aan de Hoven,
 Vivat Oranje boven!

_

Zyn broeder Fredrik Henrik was
 Een Prins van beter zeden,
 Hy redde Nederland wel ras
 Van al die bitterheden,
 Daar 't Maurits in gelaaten had;
 Doch trok aan hem een groote schat
 En juist niet zonder roven,
 Vivat Oranje boven!

_

De Tweede Willem van die stam,
 Deed alles voor hem wyken,
 Behalven de Stad Amsterdam,
 Daar moest zyn hoogmoed stryken.
 't Canon wierd op de wal geplant,
 Zyn volk was naauwlyks aangeland, -
 Of 't was weêr weg gestoven, -
 Vivat Oranje boven!

De Derde Willem had verstand
 Doch meest om te overheeren,
 Hy wierd gekroond door Engeland:
 En sprak 'k zal 't *maintineeren*,
 Doch echter hy stierf kinderloos,
 Och! had men toen toch voor altoos
 De Dwinglandy verschoven.
 Vivat Oranje boven!

.

De Vierde Willem met de bult,
 Wierd toen weêr in geroepen,
 Ook hier aan had het Volk geen schuld;
 Maar 't véé - dat toen by troepen
 Bedroogen was door loozen schyn;
 Oranje moest weêr boven zyn!
 Niets kon die drift verdoven.
 Vivat Oranje boven!

.

De Vyfde Wiilem toont zyn magt,
 Geholpen door 't Rappailje,
 Heeft Pruisschen in het Land gebragt,
 Die leefde als 't Canailje.
 Met rooven, steelen, vrouwen schand,
 Het braafste volk vlugt uit het Land,
 Of houd zich stil verschoven,
 Vivat Oranje boven!

W.G.

Hartgrondige wensch, vryheidboven.**Wijs: *Het Uurslag.***

De God van Neerland houd het Zwaard
Om 't vloek-rot eens te treffen!
Leef dan als Patriot bedaard,
Hy zal U eens verheffen,
Uw redden uit uw zwaare druk,
Volmaaken uw vertrappt geluk
En U, schoon nu verschooven
Doen roepen *Vryheid boven!*

* * *

Dan zal, wie 't recht van Neerland schond,
Geen schuilplaats kunnen vinden!
Dan zal men op die vrye grond
't Gevloekt geweld verslinden!
Dan zal de braave Patriot,
Nu in zyn wettig recht geknot
En thans op 't snoodst verschoven,
Eens roepen *Vryheid boven!*

Dan zal geen Vaderlandsch Regent,
Meer op zyn Eerstool beeven;
Maar elk, die eer en Godsvrugt kent
Hem hulde doen of sneeven!
Dan zullen wy met Vader HOOFT,
Of schoon nu van zyn Post beroofd;
En met hem 't recht verschoven
Eens roepen *Vryheid boven!*

.

Dan zal geen Leeraar van de Kerk;
Schoon orthodox bevonden,
Meer schroomen voor 't Godsdienstig werk,
Aan 't Hoofsch gebied verbonden.
Dan zal hy zelfs uit Jesus leer
Tot heil van 't Volk en tot Gods eer
Als niets zyn drift zal dooven
Eens roepen *Vryheid boven!*

.

Dan zal de Koopman, Neerlands Stut,
Verheugd, met rappe schreeden
En Land en Burgery ten nut
Op Beurs en Raadzaal treden
Dan zal hy eens den Brith ten spyt
Dien Vyand, die hem steeds benyd;
Van al zyn magt berooven,
En roepen *Vryheid boven!*

Dan zal elk een in zynen staat,
De vrugt der Vryheid smaaken,
En wars van God'loos Eigenbaat
Voor Neerlands Vryheid waaken
Dan zien wy eens die gulde Eeuw,
Dat Hollands lang getergde Leeuw,
Ook eindlyk opgestoven,
Zal brullen *Vryheid boven!*

G.W.

* * *

De tegenwoordige staat van 't land.

Wys: *Gy die thans met my zyt ter Jagt.*

't Verraad tot 's Lands bederf volbragt, ô wee!
Gestyfd door buitenlandsche Magt, ô wee!
De kluisters voor de *deugd* gesmeed,
De Moordenaars met gunst bekleed! ô wee! ô wee! ô wee!

* * *

's Lands braafsten vlugtend en verjaagd,...
Der Burgren lyf en goed belaagd,...
Ten prooi van plundring en geweld,
De vleyers in 't bewind gesteld....

* * *

De *Staten* zonder magt of recht,...
De dienaars van hun eigen *Knegt*...
Het *oproer* vollen toom gevierd,
De Krygsknegt door een Vrouw bestierd....

De *Vryheid* ganschlyk overmand,...
Elk Burger vlugt schier uit het Land...
Verlaaten Vrouw en teder Kroost
En zoeken elders hulp en troost....

*_**

De Manschap weg gevoerd, geprest,...
Gesleept na 't Pruissche Dievennest,...
De reinheid in haar eer belaagd,
Door 't schenden van zoo meenig Maagd....

*_**

Zie daar de Staat nu van het Land,...
Hoe aaklig is der Braaven stand!...
De hoop begeeft ons echter niet,
Schoon 't nu nog rondom donker ziet. ô wee! ô wee! ô wee!

J. v. M.

Een nieuw lied op de waare vaderlanders.

Wys: Nagtegal ich heur dich zinghen.

Speelt op Bas, Fiool en Snaaren,
Wilt Vader HOOFT zyn Huis bewaaren
Want hy is van ouds die Held,
Die ons eerlang in Vryheid stelt.⁺

⁺bis.

De goede God zal nog eens geeven,
Dat wy weer in Vryheid leven
En verlost van 't slaafsche Juk
Ook weer leven zonder druk...⁺

⁺bis.

Als wy dan weer triumfeeren,
Zullen wy dat Vee wel leeren,
Elk zal roepen om het best
Voort, voort, Foeven naar je nest...⁺

⁺bis.

Dan zullen wy niet als die Gekken,
 Met een Oranje Strik optrekken;
 Maar een Zwartten op den Hoed;
 Die de Vryheid hulde doet....⁺

* * *

⁺bis.

Wy zullen ook Illumineeren,
 Als de Vryheid zal triumfeeren
 Maar niet schreeuwen langs de Straat
 Als de Oranje Aristokraat...⁺

* * *

⁺bis.

De Patriotten zullen zeggen,
 Oranje moest toch onderleggen
 Tegen de Foeven voort! voort! voort!
 Wy eeten 't Spek, nu eet gy 't Zwoort....⁺

* * *

⁺bis.

Wy zullen planten Eereboogen,
 En *Vader Hooft* daar mee verhoogen,
 Ook *Valentyn*, die kloeke Held,
 En de *Wilde*, die ons hersteld....⁺

⁺bis.

Dan zullen wy geen vreemde Troepen
 In ons Amsterdam gaan roepen,
 Maar Schout *Nobbe* vol van moed,
 Zal dan weer wagen goed en bloed....[†]

* * *

†bis.

Laat ons nu te zaam vergaaren
 En Schout *Nobbe's* Huis bewaaren
 Want hy is ons aller Vrind,
 Die Neerlands Vryheid oprecht bemind....[†]

* * *

†bis.

Die dit Liedje heeft geschreeven,
 Die wil voor de Vryheid sneeven.
 Hy wil wagen goed en bloed:
 Voor de Vryheid, Neerlands Hoed....[†]

* * *

†bis.

Speelt op Bas, Fiool en Snaaren
 Wilt uw Stem niet meer bewaaren
 Maar zingen tot *Vader Hoofd* zyn eer
 Want hy geeft *ons de Vryheid weer*....[†]

C.B.

†bis.

Aan het jaar 1790.

Wys: *Avec les jeux dans les villages.*

Reeds wederom één jaar verdweenen,
 Hoe haastig loopt de vlugge Tyd!
 Aan u, ô Jaar! zoo korts verstreeken
 Zy thans myn Citertoon gewyd!
 Ach! mogt myn Citer blyde toonen,
 ô Jaar! ter uwer eere slaan!
 Had gy de Vryheid doen herleeven
 'k Hief dan vol vreugd een loflied aan,

* * *

Dan neen! wy zugten nog in boeijen,
 De dwinglandy zit nog ten troon,
 En zwaait zoo trotsch den ysren schepter
 Gevloekt by iedren Bato's zoon,
 Wy zyn nog met het schandlyk teken
 Met de Oproerleus, helaas versierd
 Gy zaagt ô Jaar, ook dikwerf blyken,
 Wat geest nog Nederland bestiert.

Wierdt niet een aantal braave Burgers
 Op nieuw en Stad en Land ontzegd
 Hun goed, door tyd en vlyt verkregen
 Verbeurd verklaard, en dit heet Recht!
 Hoe meenig edeldenkend Leeraar
 Wierdt niet op nieuw gehoond, bespot,
 Van Ambt of betren stand verstoken,
 Waarom? hy was een Patriot.

* * *

Ontelbaar zyn de snoode treken
 ô Jaar! in uwen kring geschied,
 Kan men ze voor den geest zich brengen
 Kookt dan het bloed in de adren niet.
 Doch gy, ô Jaar! zyt reeds verzonken
 In 't niet der eindlooze eeuwigheid
 Mogt 't volgend Jaar ons vreugde schenken,
 En wierdt ons beter lot bereid.

* * *

Verliest de hoop niet, Batavieren?
 Hou moed gefolterd Leeuwendaal
 De tyd zal toch gewislyk koomen
 De tyd van uwe zegepraal,
 Ondanks de magt van 't kaale Pruissen
 Ondanks 't geweld van Albiön
 Zal toch met vollen glans herryzen
 Aan Neêrlands Kim de Vryheids Zon.

B.

De vryheid.**Zang.****Wys: *Je ne suis qu'une bergere.***

Edle Vryheid, vreugd der Aarde,
 Englen wellust, Hemelgaaf!
 Wie kent beter uwe waarde,
 Dan een rechtgeëart Bataaf?
 Die voor u zyn goed en leven,
 Is het nood, gewillig stelt,
 En veel liever vry wil sneeven
 Dan in slaafschen boei gekneld.

.

Tuig dit kryg van tachtig jaaren!
 Toen ons dapper voorgeslacht
 Spanje's trotsche legerschaaren
 Wederstond met Leeuwenkragt:
 Schoon een Alva 't land deed rooken.
 Van vervolging moord en brand,
 Echter wierd het juk verbrooken
 Van Filips den Dwingeland.

Toen was Neêrland vrygestreeden
Door der fiere Heldenvuist,
Toen wierd Vryheid aangebeden
En het slaassche juk vergruist,
Bato's edle dappre Neeven
Wierden toen alöm geächt,
't Halve Waereldrond moest beeven
Voor hun heldenmoed en magt.

_

Vryheid! ja, toen was uw stander
't Sieraad van dit gantsch gewest,
En de fiere Nederlander
Zag zyn roem en heil gevest;
Toen zaagt gy u harten wyden
Aan uw dienst op 't naauwst verpand,
Dan, helaas! in laatre tyden
Taande vaak uw gloriestand...

B.

Tegenzang.**Wys: *Avec les yeux dans les villages.***

Wie durft hier nog van Vryheid spreken?
 Dit was voor een paar eeuwen goed,
 Die tyden zyn nu gantsch verstreken,
 Wat roemt men op der Vadren moed?
 Geen Batavier is Vryheid waardig,
 Wyl hy de Vryheid niet waardeert,
 Zy heeft daarom ook hoogst rechtvaardig
 Van Bato's Erf zich afgekeerd....⁺

* * *

⁺bis.

Zag men de Vryheid zoms verëeren,
 Het was slechts voor een korten stond,
 Want Bato's kroost liet zich verheeren
 Door Hem, die op dees vryen grond
 Den yzren schepter wist te zwaaien,
 't Zy door geweld of veinzery,
 Of tweedracht door al 't land te zaaien,
 't Stond al ten dienst der dvinglandy!...⁺

⁺bis.

Getuigen zyn de vroegste dagen
 Van dit geliefd Gemeenebest,
 Men moest Oranjes juk reeds dragen,
 Toen naauw haar grondslag was gevest;
 Maar Vryheid rees, hoe zeer aan 't daalen,
 Gelyk een Feniks uit zyn asch,
 Haar Zon verspreidde op nieuw haar stralen,
 Wanneer 'er geen Oranje was....⁺

.

⁺bis.

Schoon oudtyds 't haatlyk juk van Spanje
 Den Nederlander gruuwen deed,
 De slaafsche boeijen van Oranje
 Zyn heden vaster aangesmeed:
 Van de edle Vryheid thans te spreken,
 Nu wy in slaafsche banden gaan,
 Baat niets, zy is van ons geweeken,
 't Is met de Vryheid hier gedaan....⁺

B.
 .

⁺bis.

Slotzang.**Wys: *Voor het Vaderland en Vryheid.***

Neen! of schoon een aaklig duister
 Thans het Vryheidslicht verdooft,
 En ons van haar heldre luister
 Door een zwarte wolk berooft:
 Rasch verdwynt die wolk,
 Zinkt in 's afgronds kolk,
 En 't verdrukte Leeuwendaal
 Smaakt een grootsche zegepraal.

* * *

Schoon de woede van Oranje
 Dan ten hoogsten toppunt steig'
 Schoon ook Pruissen met Brittanje
 De edle Vryheid vloeke en dreig',
 Een geduchter kracht
 Dan hun trotsche magt
 Stryd voor die Gemeenebest,
 Zoo blyft Vryheid steeds gevest.

B.

De doggersbank Den 5^{den} Augustus 1790. herdacht.**Wys: *Un matin brusquement.***

Triumf! de Batavier
Zal ZOUTMANS roem steeds melden;
Triumf! de Batavier
Vlecht mede een groenende Eerlaurier
Om 't waardig hoofd der strydbre Helden,
Die voor 't verdrukte Vaderland
Door hunn' moed op 't Doggerzand
Der Britten trots en heerschzugt velden,
Die den hoon van 't Vaderland
Herstelden op het Doggerzand, ∴:

Triumf! Bataven juicht!
 Wy mogten roem behaalen;
 Triumf! Bataven juicht!
 Daar nu het Doggerzand getuigt
 Hoe 't Vaderland mogt zegepraalen.
 ô Hoe gelukkig is ons Lot!
 Lof en eer zy Neêrlands God!
 Die onzes Vyands trots deed daalen.
 Hoe gelukkig is ons Lot!
 De lof en eer zy Neêrlands God. ./:

.

Triumf! de glorizon
 Ryst weêr aan Neêrlands kimmen;
 Triumf! de glorizon
 Zal nu in spyt van Albiön
 Aan Neêrlands trans met luister klimmen,
 En schoon Geweld met Dwinglandy
 Ons bestookt, wy leven vry;
 Ja! laat de hel ons zelf begrimmen:
 Met den stoet der Dwinglandy,
 Wy leven of wy sterven vry. ./:

Triumf! ô Nederland!
Gy ziet u nu gewrooken;
Triumf! ô Nederland!
Denk aan den Slag op 't Doggerzand!
Bataven! ziet ge u weêr bestooken,
Toont, dat gy 't Vaderland bemint,
Sterft met glori of verwint,
Zoo wordt des Dwinglands juk verbooken,
Ja! indien gy 't Land bemint,
Sterft dan met glori of verwint. ./:

B.

_

Triumf-zang der matroozen.

Wys: Gy, die thans zyt met my ter Jagt.

Bataven juicht, Bataven juicht! hoezée
 Daar nu Brittanjes hoogmoed buigt, hoezée
 Daar Neêrlands fiere heldenvuist
 Brittanjes trotschen waan vergruist. hoezée &c.

* * *

Wy zwichten niet in 't grootst gevaar, hoezée
 God zelf was ons ten Beukelaar; hoezée
 Het oog op God, en 't zwaard op zy',
 Val aan, riep onze heldenry, hoezée &c.

* * *

De Leeuw van Neêrland ryst en brult; hoezée
 Terwyl hy staart en maanen krult, hoezée
 Riep Neêrlands Volk, val aan, val aan!
 Wy zullen Britsche Doggen slaan hoezée &c.

Hoe braakten wy door ons Kanon, hoezée,
 Het dond'rend lood op Albiôn, hoezée
 Wat stond hem zyn verwaandheid duur,
 Hy zwichtte voor ons blikzemvuur. hoezée &c.

* * *

De zege is ons, zy lagcht ons toe, hoezée
 Dus juichen wy nu bly te moe; hoezée
 Hoezée zing 't lieve Vaderland,
 Gelyk wy op het Doggerzand. hoezée &c.

* * *

Verraaders van dit Vry Gewest! hoezée
 Gy hebt ons lang genoeg verpest, hoezée
 Wy zweeren uwen ondergang,
 Al zyt gy groot, ons leven lang. hoezée &c.

* * *

Wy rusten niet, schoon gy nog bloeit, hoezée
 Voor gy geheel zyt uitgeroeit, hoezée
 Voor men der Vryheids stander plant
 Alöm in 't lieve Vaderland. hoezée &c.

* * *

Wy steunen in den nood op God, hoezée
 Hy keere rasch ons drukkend lot, hoezée
 Des Dwinglands hoogmoed neigt ten val,
 Houd moed, Bataven! staat steeds pal. hoezée &c.

B.

Altyd dezelve.**Wys: *Gy die thans zyt met my ter jagt.***

Al scheld men, 'k blyf een Patriot, ô ja!
Nooit worde ik een Oranjezot, ô ja!
Een Kees gaat by een Kees te mart
Ik blyf een Kees al in myn hart. ô ja, ô ja, ô ja!

* * *

Een Roosebloem verciert het Veld; ô ja!
Een Patriot is nooit ontsteld, ô ia!
Hy heeft in 't waaken altoos lust,
Hy leeft ook vrolyk en gerust, ô ja, ô ja, ô ja!

De Tweedracht vegt hier zoo verwoed, ô ja!
Oranje stort het Keezenbloed, ô ja!
Een Kees blyft van een vasten stand!
Een Draayer draait aan allen kant, ô ja, ô ja, ô ja!

* * *

Hoe helder schynt het Zonnelicht, ô ja!
Zoo doet een Patriot zyn pligt, ô ja!
Zyn waaklust die blyft altoos goed,
Hy blyft een Kees al in zyn bloed, ô ja, ô ja, ô ja!

Dit Stukje is door eene jonge Juffrouw van nog geens negen Jaaren gemaakt.

* * *

Eeuwig vry.**Aria.**

Schoon gy onmedogend woed,
 Laage wreede Dwingelanden!
 Op onze onwaardeerbre panden,
 Op 't onschuldig Burgerbloed!
 Schoon ge ons voor den Baal doet knielen
 Door Geweld en Dwinglandy!
 Niets besmet toch onze zielen, {problem}}⁺
 Neen! ons hart blyft eeuwig vry. }⁺

⁺bis.⁺bis.

_

Dit blyft vry, ofschoon het juk
 Om den vryën hals geslaagen,
 Ons den zwaarste last doet dragen,
 Onze vrye schouders druk:
 Gy moogt trotsche doemelingen,
 Door de wreedste tyranny,
 Ons tot onderwerping dwingen } bis.
 Toch zyn onze harten vry! } bis.

Die zyn buiten uw geweld
 Ondersteund door vreemde magten!
 Die hier 't heilig recht verkragten
 Eeuwig eeuwig vry gesteld,
 Dat een drom van laffe slaaven
 U uit vrees zyn hulde wy',
 Wagt dit nimmer van Bataven, } bis.
 Neen! hun hart blyft eeuwig vry. } bis.

_

In dit vry gestreeden Land,
 Nog doorweekt van 't bloed der Vad'ren,
 Vindt de dwangzugt der Verrad'ren
 Spoedig spoedig wederstand,
 Neen! verachte Huurelingen,
 Hoe geducht uw heerszucht zy!
 Bato's kroost laat zich niet dwingen, } bis.
 Hunne harten blyven vry! } bis.

_

't Vloekt in 't edel groot gemoed
 U en uwe Vloekgenooten!
 Omgekogte snoode Grooten!
 Schoon 't in schyn u need'rig groet!
 Draagt gy zelf de staale boeijen,
 Voegt u in de Slaverny!
 't Hollands hart blyft die verfoeijen, } bis.
 't Blyft, zelfs in de kluisters, vry. } bis.

Hoe! waar toe u neergedrukt,
Rechtgeëarte Bato's Neeven?
Laat uw heldenmoed herleeven,
Schoon gy nu uw' halzen bukt!
Toch zult gy Triumph behaalen,
En in 't prille Jaargety
Weêr de Vryheids Zon zien praalen, } bis.
En dan blyft gy eeuwig vry! } bis.

H.K.

_

Aria.**Wys: *Lestmaal een Mof kwam in de Stad.***

Lest gaf gy my de naam van Kees
't Is wel myn goede bloed,
Wy hebben voor die naam geen vrees
Maar wel een rein gemoed
Wy lusten wel Spek, maar laten het Zwoort
Voor hem, die tot Oranje behoort rondom dom die deridom
De Kees geeft nergens om.

* *

Wel Vriend hoe zyt gy zoo verblyd
Met uw Oranje strik,
Haast komt er weer een andre tyd
Dat gy zoo wel als ik
Benaauwd zult roepen och Heer och Heer
Verlost ons van Oranje weer enz.

Is 't mooglyk zyt gy zo verleid
Door den Aristocraat
Daar hy u heeft een strik bereid
Door zyn snoode eigenbaat
Gy zult nog roepen, wat waren wy zot
Dat wy vervloekten den Patriöt enz.

_

Schoon dat de Aardappele Domine
Heeft fraay geillumineert
Hy heeft het nog niet op een ree
Wyl hy van spyt verteert
Om dat hy haast niet meer verkoopt
En al zyn Neering ten einde loopt enz.

_

De patriotsche ratelwacht.**Wys: *Waak op, Waak op Jerusalem***

Wat ziet men niet al vreemds deez' tyd
In deeze stad gebeuren!
De Burger is zyn Vryheid kwyt,
Wie moet daar niet om treuren!
De Pruissen stonden aan de poort,
Wie heeft dit ooit voor heen gehoord!
En zou daarom niet klaagen!
Tien heeft de Klok geslaagen!

* * *

Al de officiers der burglary,
Zag men thans dimitteeren,
Men nam hun waapens ook 'er by
Waar meê zy Muitzugt keeren
Men mag thans ook van de oeffening
Der waapnen, welk een zeldsaam ding
Voortaan niet meer gewaagen!
Elf heeft de Klok geslaagen!

Wat heeft de burglary gedaan,
 Dat men haar zoo moet schaaden?
 Trok zy niet vaardig op te zaam,
 Tot weering van de kwaaden?
 Heeft zy ooit vlyt of moeyt' gespaard
 Is DEDELS huis niet trouw bewaard
 Voor plundring in die daagen.
Twaalf heeft de Klok geslaagen.

.

Zag men, wanneer de burglary
 In order kwam marcheeren
 Tot Nut der stad en maatschappy
 Haar ooit wel eens vereeren
 Men liet haar trekken, zulk een ding
 Was voor de burgers te gering,
 Men moest dat toch verdraagen.
Een heeft de Klok geslaagen.

.

Maar als de Byltjes trekken, dat
 Men schrikt voor al hun raazen,
 Dan staat de Vroedschap van de stad
 Op 't raadhuis voor de glaazen
 Dat volk word hartelyk vereerd;
 Voor hun 't geweer gepresenteerd,
 Voor 't oog van hun, die 't zaagen.
Twee heeft de Klok geslaagen.

Wat is de Aristokraat verheugd
 Nu hy mag triumfeeren,
 Wat geeft hem dat een groote vreugd.
 Maar zacht, de kans kan keeren!
 Die nu verdrukt word, zal, wanneer
 De kans eens keert, weer in zyne eer
 Hersteld zyn naar behaagen.
Drie heeft de Klok geslaagen.

.

Nu is de Nieuwe Krygsraad klaar,
 Op hun die nog mankeeren,
 Zy zullen in dit nieuwe jaar
 Hun Manschap commandeeren,
 Zy zyn nu reeds al braaf aan 't werk,
 En removeeren ook vry sterk,
 En gaan de burgers jaagen.
Vier heeft de Klok geslaagen.

.

Wie weet, nu weêr een jaar begint,
 Wat wonders dit kan baaren;
 Als maar hun plan niet voor de wind
 Verstuipt in weinig jaaren;
 Daarom ô burglary houd moed,
 Het hoofd om hoog gy zult met spoed
 Van beeter tyd gewaagen.
Vyf heeft de Klok geslavgen.

De waare patriot.

Wys: *Volschoone Meisjes vrye Telgen.*

't Opregt gemoed kan my behaagen
 De valsheid heb ik steeds gehaat
 Ik slyt heel vergenoegd myn daagen
 't Deert my niet wat de waereld praat
 Of zy my laaken wil of roemen
 't Doet my geen voordeel, 't kan niet schaén
 Schoon iemand myn gedrag wil doemen
 Dat staat hem vry, 't gaat my niet aan. bis

* * *

De vriendschap kan my 't best bekooren
 Zy is de band van waare deugd,
 ô Vriendschap vreugd der Hemelkooren
 Gy streelt myn hart, verkwikt myn jeugd
 En zou ik zonder u dan leeven
 Ik wierd wel rasch in druk versmoord
 Waar men uw glans ziet vaak verdreeven
 Van hun, die nooit de deugd bekoordt. bis

Ik zal ten spyt van hun dan toonen,
Zoo lang myn oogen open staan
Dat dankbaarheid in 't hart zal woonen
By hun die ongeveinst kan gaan
Maar of de nyd my aan komt randen
En kwetst myn goede naam en eer
Ik schrik niet voor dat dier zyn tanden
Ik ken my zelfs, wat baat 't my meer. bis

_

Op de viering van de doggersbank, Den 5de Augustus 1790.

Wys: *Je ne suis qu'une bergere.*

Komt myn Vaderlandsche Vrinden,
 Viert met my dit heuglyk Feest!
 Doggersbank! ter uwer eere
 Zingt myn' zangster thans het meest;
 't Is nu negen jaar geleden
 Dat de Brit door onze Held
 Wierdt bestreën en overwonnen,
 Wierdt verjaagt en neergeveld.

* * *

ZOUTMAN, roem der Batavieren,
 Ai, vergun my, dat 'k U sier,
 Gun, dat ik uw schedel kroone
 Met een eeuwige eerlaurier: -
 Gy, gesterkt door 't Alvermogen,
 Helden! hebt voor ons gestreën,
 GOD! Gy deed hen triumfeeren
 Gy gebod, de Brit vlood heen.

Laat ons hart U altyd danken,
Groot en magtig Opperheer!
Voor uw hulp voor uw bescherming,
Altyd leeven tot uw eer.
Tot uw lof, ô dappre Helden!
Zingen wy deez' dag verheugd,
Leeft en byft altyd gelukkig,
En getrouw aan pligt en deugd.

Dit Stukje is door eene jonge Juffrouw gemaakt.

* * *

Opwekking.**Wys: *Quand j'etois dans mon jeune age.***

Zouden wy nog langer zuchten
 Onder 't juk der slaverny,
 Zouden wy nog langer duchten
 Voor Oranje's dwinglandy;
 Laaten wy, ô Nederlanders!
 Zyn gevloekte boeijen vliên,
 Laaten wy, ô Nederlanders!
 Aan zyn woede weêrstand bien.

* * *

Heeft ons 't helden bloed der Vaden
 Van een trotschen Flips bevryd,
 't Zelve bloed stroomt door onze adren,
 't Zy aan 't Vaderland gewyd!
 Ducht dan dappre Nederlanders,
 Nu gy Vryheid foltren ziet,
 Ducht dan dappre Nederlanders,
 Een ontaarde Willem niet.

Laaten vry verachtte slaaven,
 Gantsch ontbloot van deugd en eer,
 Op zyn' snoode wenken draaven,
 Hem erkennen voor hunn' Heer;
 Geen rechtschaapne Nederlanders
 Bukken voor een Dwingeland,
 Geen' rechtschaapne Nederlanders
 Daalen tot den slaavenstand

* * *

Gorden wy als Bato's telgen
 Weder fier de wapens aan,
 Laat ons Dwinglandy verdolgen,
 Of door haar geweld vergaan,
 Liever nog, ô Nederlanders!
 Vry te sterven door haar staal,
 Liever nog ô Nederlanders!
 Dan te zien haar zegepraal.

* * *

Schept dan moed, 't zal wel gelukken,
 De Almagt zelv richt onze zaak,
 'k Zie in 't eind den Dwingland bukken,
 Siddren voor gerechte wraak;
 Welk een roem, ô Nederlanders!
 Welk een glori, welk een eer,
 Welk een roem, ô Nederlanders!
 Daalt dan op uw schedels neêr.

'k Zie u juichend zegevieren;
 'k Zie uw kroost, uwe echtvriendinn'
 U bekroonen met laurieren,
 Zeegenen uwe Vryheids min;
 Aarde en Hemel, Nederlanders!
 Alles ademt lof en vreugd,
 Aarde en Hemel, Nederlanders!
 Roemt uw zege, moed en deugd.

_

Zouden wy dan langer zuchten
 Onder 't juk der slaverny,
 Zouden wy dan langer duchten
 Voor Oranje's Dwinglandy;
 Neen, laat ons, ô Nederlanders!
 Zyn' gevloekte boeijen vliên,
 Neen, laat ons, ô Nederlanders!
 Aan zijn woede weêrstand biên.

H.K.

_

Vryheidzang.

Wys: *Avec les jeux dans les villages.*

'k Ben een Bataaf, een Vrygebooren
 En 'k blyf een echte Bato's zoon,
 Die naar Oranje niet wil hooren,
 Al praat Oranje nog zoo schoon.
 Ik wil den Prins geene offers wyden,
 Want ik verfoei d'Oranjestam,
 'k Wil liefst weêr voor myn rechten stryden,
 Die ons een dwingeland ontnam.

* * *

Men ziet door kruipende aterlingen
 Der Burgren rechten stout vertreên,
 Maar beeft, hervatten we onze klingen,
 Beef Dwingland! beef meer dan voorheen.
 Gy die de Vryheid aan durfd randen
 Uw klauwen sloegt aan Neerlands Maagd,
 De Speer ontrukte aan haare Handen
 Daar zy de Vryheidshoed op draagt.

Laat vry de Heerszucht woelen, draaven,
 Regeer maar een Aardstiran,
 Geliefkoosd by Oranje slaaven
 De Vrienden van uw vloekgespan
 De Vryheid kan me alleen bekooren
 'k Vervloek de snoode Dwinglandy,
 Schoon 'k thans de Vryheidsstem moet smooren,
 Myn hart blyft zelfs in kluisters vry.

* * *

Daar eerst de Vryheid heeft gezeeten,
 Zit nu in laage Dwingeland,
 Die van geen Vryheid af wil weeten
 Die heeft hy gantschlyk overmant,
 Hy zoekt een vry Bataaf te drukken,
 Smeedt kluisters voor een Vryheids Zoon,
 Maar 'k hoop, het zal hem toch mislukken,
 Al zit hy nu op Vryheids troon

* * *

Wat wilt gy Willem van Oranje!
 Al zyt gy meester van het roer,
 Herdenk den tyd van Flips van Spanje
 Hoe die door overheersching voer,
 Al zit gy op den troon verheeven,
 Gy zyt toch voor geen blikzems vry,
 Een blikzemstraal kan u doen sneeven
 Om uw gevloekte Dwinglandy.

Vertrouw op uwe Oranje Vrinden,
Maar Prins! bedrieg u zelven niet,
Ik vrees, gy zult het ondervinden
U naakt gewis een groot verdriet,
Daarom vlugt maar naar Grootbritannienje,
En kom niet weêr in Amsterdam,
Wee Vyfde Willem van Oranje
Wee Willem uwe Oranjestam.

C.

* * *

De scheldnaam Kees, der patriotten eernaam.

Wys: *Pantalon &c. Of Je ne suis qu'une bergere.*

Ziet een volk, wiens heldendaaden
 Blyken geven van zyn moed,
 Zich ondankbaar hoonen, smaaden
 En vertreeden met den voet;
 Dan, dan zyn 't de Patriotten,
 Die men met den naam van Kees
 Als een voorwerp om te spotten
 Tot der honden stand verwees.

* * *

Keezen noemd men u, Bataaven!
 Deeze naam strekt u tot eer
 Deeze moet uw yver staaven
 Voor der Vryheid Hoed en Speer
 KEES aan 't hoofd der roomsche Bende
 Toonde reeds te Cesareen
 Hy 't gebruik der Wapens kende
 Als de vryheid wierd bestreen.

Slaat men 't oog op later tyden
 Zie dan wat een Kees verricht,
 Hoe hy midden onder 't lyden
 Blyft getrouw aan eed en pligt:
 Ruk (zegt hy) my 't lyf aan stukken,
 Wreede moorders! strekt uw hand
 Om my 't leevens licht te ontrukken,
 'k Sterf of leef voor 't Vaderland.

.

Kees, de naam der trouwste honden,
 Voegt dus aan een Patriot,
 Die getrouw voor 't land bevonden
 Noolt met zynen Meester spot
 Moet hy thans de dwangzucht vreezen
 't Krenkt zyn waakzaamheid noch deugd,
 Hy blyft blaffen met de Keezen
 Trouwheid is zyn grootste vreugd.

.

Keeshond zittende in zyn wooning
 Blyft steeds wakende en vol moed,
 Kwispelstaart tot dankbetooning
 Voor zyn Huisbaas, die hem voed:
 Doggen of Berlynsche Teeven
 Mogen door hun overmagt
 Hem doen in zyn Huishok beeven,
 Hy blyft stil en spilt geen kracht,

Zoo blyft ieder Vaderlander
 Eeren, die zyn recht bewaart,
 Voor de Vryheid en haar stander
 Is 't dat hy zyn krachten spaart,
 Laten hem gehuurde Knegten
 Overvallen met hun magt
 Rooven, plundren en bevegten
 Vryheids liefde houd haar kracht.

* * *

Wordt een Keeshond zagt behandeld,
 Hy springt om zyn Huisbaas heen
 En als hy de straat bewandelt,
 Blykt zyn blydschap algemeen
 Maar durft men zyn grond bespringen,
 Als hy voor de Huisdeur waakt
 Byt hy zelfs in staale klingen,
 En ontziet niet wie hy raakt.

* * *

Patriotten, vry van banden,
 Leeven vrolyk eens van zin
 En by Vryheids dierbre panden
 Eeren zy de Broedermin
 Maar durft heerschzucht hen belagen,
 Word der Burgren recht verguisd,
 Dit kan hen in 't harnas jaagen
 Met den Degen in de vuist.

Word een Keeshond vast gebonden,
 En gekluysterd aan zyn hok,
 Hy doet niet als vreemde honden
 En byt in zyns meesters stok,
 Neen! al lyd hy ook onschuldig
 Deezen staat, hy houd zich stil,
 Onderworpen en geduldig
 Doet hy, 't geen zyn huiswaard wil.

.

Derft de Patriot zyn Vryheid,
 Hy blyft nogtans wel te moe,
 Wel tevredenheid en blyheid
 Ryken hem de handen toe,
 Hier in is zyn straf gevonden,
 Dat hy 't Vaderland oprecht,
 Hoe veracht, versmaad, geschonden,
 Eeuwig trouw heeft toegezegd.

.

Dit doet hem blymoedig staaren
 Op verlossing, ja! hy lyd,
 Onder zyn geweldenaaren,
 Naar Gods wil zyn lydens-tyd;
 Laat een aterling dan spotten,
 Laat hem knielen voor den Baal,
 Eerlang zult ge ô Patriotten!
 Zien uw volle zegepraal.

Roept dan muysters! roept dan Keezen,
Roep dan Keeshond, snood geboeft!
't Zal ons steeds een eernaam weezen,
Schoon ge op dees bespotting snoeft,
Leer de spreuk *het kan verkeeren*
Want hoe groot uw grootheid schyn',
Van de Keezen moet gy leeren
Wat dat Patriotten zyn.

C.B.

*_**

Marsch van het Utrechtsche genootschap, Pro patria & Libertate.*Geschikt voor deezen tyd.*

Verheft U, Bato's zoonen!
Klimt uit uw slaavenstand,
Hier moet de Vryheid wonen,
Hier is heur Vaderland.
Al heerscht hier thans het snoodst geweld,
Schoon Recht noch Vryheid geldt,
Door vreemde magt
Ten val gebragt,
Rasch worden zy met glans hersteld,
Dan ziet zich Deugd beloonen,

Een drom van Aterlingen
 Dreig' vry met vuur en staal,
 Zy mooge u fel bespringen
 Trotsch op haar zegepraal.
 Haar heerszucht groei in overmoed,
 't Rechtschapen Neêrlands bloed
 Beveelt de wraak
 Van zyne zaak
 Aan Hem, die de onschuld steeds behoed
 Den Richter aller dingen.

* * *

Houdt moed dan, Batavieren!
 Wat immer valle of wyk',
 Wy zullen zegevieren
 Op 't schreeuwendst ongelyk.
 Dat nog uw toestand aaklig zy,
 Dat snoode Dwinglandy
 Door 't haatlyk juk
 Uw' halzen drukk',
 Houdt moed, uwe uitkomst is naby,
 Dan plukt gy eerlaurieren.

Dan zullen uwe zoonen
In hunnen vrijen stand
In nagedachtnis loonen
Tot eer voor 't Vaderland.
Dan wordt door ons en 't nageslacht
Geheel aan de Oppermagt,
Die ons bevryd,
Het hart gewyd,
Dan zal, wordt steeds de Deugd betragt,
Hier Vryheid eeuwig woonen.

Vaandelmarsch van het Utrechtsche genootschap Pro patria et libertate,

Geschied voor deezen tyd.

Vrienden, Broeders, Bato's Zoonen!
Heft een vrolyk lied thans aan,
Laat uw' citers blyde toonen
Voor de lieve Vryheid slaan!
Schoon ge in boeijen thans moet zuchten
Door gevloekte dwinglandy,
Niets heeft toch uw hart te duchten,
Dat blyft zelfs in kluisters vry.

.

Laat de Heerschezucht woelen, draaven,
Laat zy woeden dol van zin,
Laaten ook verachtte slaaven
Doemen uwe vryheidsmin;
Laaten duizend laffe zielen
Naar de trotsche hosplaats gaan,
Voor den Dwingland kruipen, knielen,
Gy veracht hun laag bestaan.

Is de Vryheid nu verlooren,
 Is haar dierbaar heiligdom
 In een moordnaars kuil herbooren,
 Ziet gy de oproerleus alöm,
 Hoort gy vuige huurelingen,
 En het opgeruide graauw,
 Steeds ter eer hunn's afgods zingen,
 Dat uw moed toch niet verflaauw.

* * *

Ziet gy niet het zonlicht schynen
 Met een nieuwen heldren glans,
 Als de zwarte nachtgordynen
 Van den blaauwen hemeltrans
 Door den daagraad zyn geschooven;
 Dit vertrooste u in 't verdriet!
 Het geschreeuw *Oranje boven*
 Zwicht rasch voor een Vryheidslied.

* * *

Vrienden, Broeders, Bato's zoonen!
 Houdt daarom dan goeden moed,
 Vryheid zal hier weder woonen,
 Schoon nog Heerschzucht woelt en wroet;
 Neêrlands aangenaame dreeven,
 Door der Vadren bloed bemorst,
 Laaten zich geen wetten geeven
 Door een dwangziek Oppervorst.

Aan de wettige regeerders van het vaderland.**Wys: *Waar of myn Roselinde blyft.***

Myn loflied zy aan U gewyd,
Rechtschappen Heldenschaar!
Wien Liefde voor het Vaderland
Steeds brandde op 't hartaltaar;
By wien 's Volks onvervreemdbaar Recht
Wierdt naar waardy geschat,
En die het spoor van eed en pligt
Geen hair bezyden trad.

* * *

Ik zing thans tot uw eer en roem
Gy, die in 't hoog bewind,
Het zy in 't Staats- of Stads bestuur
U als een Burgervrind
Zoo edel zoo heldhaftig droegt,
Maar nu door Dwinglandy
Dit eertyds vrye Nederland
Ziet onder Slaverny.

Hoe roeme ik alle uwe edle daên,
 Helaas! te snood miskend,
 Zy blyven steeds, het gaa hoe 't gaa,
 My diep in 't hart geprent:
 Nooit noemt uw edlen dierbren naam
 Een echte Vryheids zoon,
 Of vol van eerbied noemt hy dien,
 Uw zuiv're Deugd ten toon,

.

CAPELLEN, PALLAND, GYZELAAR
 En eerbiedwaardig HOOFT,
 VAN HAEFTEN, BEYMA; - welk een stoet
 Van Braaven - nooit verdooft
 De liefde voor U in myn hart,
 Helaas! ik schiet te kort,
 Zoo 'k Braaven U slechts noemen zou,
 Daar 'k heete traanen stort.

.

Zoo 'k U by naamen noemen zou
 U, die in Neêrlands Raad
 Voor Vryheid en voor Vaderland
 Heldhaftig vroeg en laat
 Aan 't spits en in de bresse stondt,
 Myn zwak en kunstloos lied
 Bevatte dan, hoe uitgerekt,
 Uwe edle naamen niet.

Dan nimmer zal U roem ontstaan,
 Die tegen wet en recht
 Door d'invloed eener trotsche Vrouw
 De Raadzaal is ontzegd,
 Het hart van ieder waar Bataaf,
 Blyft steeds aan U verpand,
 Hoe reikhalst ook naar uw herstel
 Het zuchtend Vaderland.

.

Bestierder van het grootsch Heeläl
 Ai! zie van 's Hemels boog
 Op 't eertyds vrye Nederland
 Dan met een gunstryk oog!
 Behoed, bescherm elk Burgervrind!
 Herstel de Vryheid weêr!
 Dan zingt de braave Burgery
 Uw grooten naam ter eer.

.

Dan wordt door 't gantsche Vaderland
 U 't offer toegebragt
 Dan wordt uw goedheid steeds vermeld
 By 't dankbaar Nageslacht.
 Welaan dan dierbaar Vaderland,
 Beveel uw zaak aan GOD!
 Hy, die 't Heeläl het aanzyn gaf,
 Is schikker van uw lot.

**Aan den wel edelen gestrengen manhaften heere Otto Dirk Gordon,
collonel commandant van 't genootschap van wapenhandel te Utrecht.
1787.**

Voor het Vaderland en Vryheid:

Dus was 't, dat de zang begon
Van een heldenschaar vol blyheid,
Die op uw gelei', GORDON
Vryheids krygsbanier,
Volgde grootsch en fier
In de aloude Bisschops Stad,
Daar zy 't eerst ten zetel trad.

Dan! elk onzer draagt nu boeijen
 Ieder onzer is thans Slaaf
 En, schoon 't Vryheidsvuur blyft gloeijen
 In het hart van elk Bataaf,
 Heerschzucht zit ten troon,
 Torscht den staf en kroon,
 Handvest, Wet noch Voorrecht geldt,
 't Bukt nu alles voor 't Geweld.

* * *

Schoon 't Geweld U heeft verbannen,
 Van dit Vaderlandsch gewest,
 Ondanks woedende aardstirannen,
 Zyn uw roem en eer gevest,
 Edle Lotgenoot!
 'k Zie uw roem vergroot,
 Gloort hier weêr de Vryheidszon,
 Utrecht juicht, lang leev' GORDON!

